

Nr 213.

Av herr **Thorsson m. fl.**, om ändring i förordningen den 13 augusti 1914 om understöd i vissa fall åt sådan värnpliktigs familj, som fullgör tjänstgöring till rikets försvar m. m.

Med anledning av nu rådande exceptionellt dyra levnadskostnader ha vi denna dag i en i andra kammaren väckt motion nr 212 hemställt, att familjeunderstödet till vissa värnpliktigas familjer måtte från och med år 1917 utgå med *fördubblat belopp*. Med hänvisning till motiveringen i ovan omnämnda motion och av samma anledning som där anges, synes oss, att en förändring uti »Förordningen av den 13 augusti 1914 om understöd i vissa fall åt sådan värnpliktigs familj, som fullgör tjänstgöring till rikets försvar», är av omständigheterna påkallad. Redan vid antagandet av nu föreliggande förordning uttalade riksdagen, att det måste anses såsom en statens skyldighet »att genom beredande av understöd åt värnpliktigas familjer söka lindra de svårigheter i ekonomiskt hänseende, som kunde drabba dessa till följd av de värnpliktigas inkallelse till krigstjänstgöring». Principen, att staten i viss utsträckning skall hålla familjen skadeslös, då familjeförsörjaren utkallas till krigstjänst, är även i detta fall fastslagen. Det är endast angående understödsbeloppens storlek, som meningsskiljaktigheter numera kunna uppstå. Enligt vår uppfattning ha dessa familjebidrag redan från första början varit för knapphändigt tillmätta och behöva redan av denna anledning höjas.

Härtill kommer, att utkallelserna till neutralitetsvaktens upprätthållande skett uti en omfattning och på ett sätt, som verkat ytterst be-

tungande för de värnpliktiga och deras familjer. Många av dem ha genom de ständigt återkommande utkommenderingarna bringats till ruinens brant eller åtminstone fått sin ekonomi allvarligt skadad, och det är ganska förklarligt, om deltagandet i dessa ofta dåligt ordnade, sysslolösa och själsdödande posteringar, ibland djupt inne i landets skogar, rubbat mången god patriots tro på fälthögskolans uppfostrande uppgift. Kommer så härtill den tryckande känslan att veta sina närmaste under denna tid sakna det nödvändigaste, så blir situationen outhärdlig. Stora skaror av de utkallade leva i den bestämda övertygelsen, att det ej är något vitalt statsintresse, som ryckt dem från hem och härd, och att de utkallats endast därför att vederbörande militära myndigheter istadigt och ensidigt fordra, att *deras* syn på tingen skulle vara den ensamt avgörande för bedömande av hithörande frågor.

Nära nog hela värnpliktskontingenten har nu varit utkallad minst två omgångar. Med detta års ingång äro de två sista årsklasserna i reserven uppbådade till en andra tjänstgöring i 45 dagar. Det är naturligt, att sedan de värnpliktige nått den ålder, att de överförts till reserven, så är den talrikaste gruppen av dem eller kroppsarbetarna sedan länge gifta, och på dem vila just de åren den största försörjningsbördan för hustrun och de minderåriga barnen. Detta i förening med vetskap om att hela neutralitetsvakten utgör en ökning utöver den vanliga värnpliktsbördan, synes oss motivera, att under berörda krigstjänstgöring icke allenast familjebidraget utgår med förhöjt belopp utan att starka skäl också tala för att de, som utkallas till tjänstgöring för rikets försvar, även komma i åtnjutande av förhöjt penningbidrag.

De kostnader, som föranledas av denna motion, synas oss böra påföras anslaget för neutralitetskostnaderna.

På grund av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring av Förordningen av den 13 augusti 1914 om understöd i vissa fall åt sådan värnpliktigs familj, som fullgör tjänstgöring till rikets försvar, att den må erhålla följande ändrade lydelse:

Under den tid — — — — —
 — — — — —
 med två kronor för varje dag — — — — —
 — — — — —

